

عنوان مقاله:

رانت از دیدگاه اسلام و دیدگاه های متعارف

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی نقش حسابداری، اقتصاد و مدیریت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین امیری - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد، دانشگاه خوارزمی

فاطمه لشجوده - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشکده اقتصاد خوارزمی

خلاصه مقاله:

در این مقاله، رانت از دیدگاه های متعارف و اسلامی مورد بررسی قرار گرفته است. رانت جویی و بهره گیری از برخی امتیازهای ویژه، که هیچ گونه ارتباطی با شایستگی های ذاتی و استعداد های فردی ندارد از جمله مهم ترین مصادیق و نمونه های فساد در بدنه اجرایی حکومت هاست که بروز و پیدایش آن آثار سوء و پیامدهای زیانبار و مخرب اقتصادی و اجتماعی در پی خواهد داشت. اسلام با رانت خواری و سوء استفاده از موقعیت به شدت برخورد می کند؛ چرا که رانت خواری و ویژه طلبی خلاف فطرت، طبیعت انسانی و عدالت است. استفاده و بهره مندی نابرابر مسئولان حکومتی از اموال و امکانات عمومی، آثار سوء و پیامدهای زیانبار و مخربی از جمله انحصار و انباشت ثروت، فقر و پیدایش اختلاف معیشتی، ضعف اقتصادی و ناکارآمدی نظام اجرایی، اشرافی گری، تضعیف روح معنویت و اضمحلال و تباهی برای حکومت و اجتماع اسلامی دارد. این پدیده شوم علاوه بر این که از نظر شرعی حرام است از نظر اقتصادی هم موجب کاهش رشد اقتصادی، اتلاف منابع، توسعه فساد و توزیع نابرابر ثروت می شود. در جامعه رانته، منابع اقتصادی از فعالیت های تولیدی خارج می شود و فعالیت های غیرتولیدی رونق بیشتری دارد و افراد با هزینه و کار کمتر سود مناسب کسب می کنند.

کلمات کلیدی:

رانت، اقتصاد متعارف، اقتصاد اسلامی، فساد، اتلاف منابع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/694513>

